

neq; pro supplicō pauet. Itaq; quo minūſ se q̄
 tur gloriā eo magis super eam imminet. Nam
 qui gloriā requirunt hīs ea merces presen
 tium vmbra futurorū est. que impediāt vitam
 eternā. Quod in euangelio scriptū est. Amē
 dico vobis perceperunt mercedem suā. De
 hīs scilicet qui velut tuba canenti vulgare li
 beralitatem suā quam faciunt cū ea paupes
 geseunt. Similiter et de ieiunio. quod ostenta
 tionis causa faciunt. Hānt inquit mercedem su
 am. Honestatis igitur. est vel misericordiam fa
 cere vel ieiunium de ferre in abscondito. vt mer
 cedem videaris a solo deo tuo querere. non eā
 am ab hominibus Nam qui ab hominibus que
 rit habet mercedem suā. Qui autem a deo ha
 bet vitam eternā quam prestare non potest
 nisi auctor eternitatis. Sicut illud est Amen di
 co tibi. hodie mecum eris in paradiso. vñ ex p̄s
 sius scripturā vitam eternā appellauit que sit
 beata. vt non hominum opiniombus estiman
 dum relinqueretur. sed dīmo iudicō omittētur.

¶ Capitulum secundum.

Itaq; philosophi vitam beatam. Alij
 in non dolendo. posuerunt vt Iheromī
 m⁹. Alij in rez sciētia vt heyll⁹. Qui au
 diēs ab Aristotile. a theofraſto mirabiliter lau
 datā eē rez sciētiā. solam eam quasi summum